Міхась ЦУБА

Сваёй любімай старонцы — Беларусі

Праз стагоддзі
твой шлях ляжыць
З слаўным часам і бедамі.
Як няпроста было тут жыць.
Хто мінулае ведае?

Ты па роднай зямлі здаўна
Ішла паходкаю смелаю,
Ад нападу віхураў зла
Баранілася вераю.

Быў твой кожны
на свеце дзень,
Як малітвай-спагадаю.
На суседзяў не гнала цень,
Вызначалася праўдаю.

На традыцыю знікласці
Ты глядзела з асцярогаю,
Упрыгожвала сціпласці
Мацярынскаю ласкаю.

Будзь, старонка радзімая,
Толькі з шчасцем падзеямі,
Хай жа поўніць зямля твая
Песняй светлай, надзеяю.